

Sagen som Helhed fattes under Forhandling.

Finantsministeren (Estrup): Det blev i Efteraaret opdaget, at Soldkasserer Frieseleben i Randers havde i en Række af Aar opgivet urigtige Beløb paa de Indberetninger, som de kontorholdhavende Embedsmænd hvert Aar skulle indgive om de virkelig afholdte Kontorholdsudgifter, og det blev indrømmet af Bedkommende, at de vare afgivne paa den Maade, for derigjennem at bevirke en Forhøielse af Kontorholdsvedlaget, naar det næste Gang blev fastsat ved Lov. Paa Grund af dette Forhold blev Soldkasserer Frieseleben affødiget, og da Forholdet af Administrationen ansaas for at være af den Vessaffenhed, at der ikke uden videre kunde tildeles ham Pension efter de almindelige Regler, blev der forelagt et Forslag om ved Lov at give ham en Pension i Genhold til de gjældende Bestemmelser for saadanne Tilfælde. Forslaget gik ud paa, at der skulde tillægges ham en aarlig Pension af 2,200 Kr., og dette Forslag er blevet vedtaget i Folkethinget med den Endring, at Pensionsbeløbet er nedsat til 2,000 Kr. Jeg havde ønsket at kunne have fastholdt det af mig foreslaaede Beløb; men da det ikke er lykkes, kan jeg kun anbefale Thinget at vedtage Lovforslaget med det Beløb, som nu deri findes.

Da Ingent hderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov indeholdende nogle forandrede Bestemmelser om Helsingørs Lodseri.

Lovforslaget findes i Tillæg C Sp. 293—94).

Marineministeren (Ravn): Ved Helsingørs Lodseri ere Indtægterne i Løbet af mange Aar blevne betydelig mindre, end de tidligere have været. I de senere Aar har denne Nedgang taget stærkt til, og som Følge deraf har der hvert Aar paa Finantsloven været tilstaaet Helsingørs Lodseri en Sum til Hjælp til Fordeling mellem Lodserne. Det har fundet Sted nu i de sidste 6 Aar, og Beløbet har udgjort mellem 12 og 14,000 Kr. om Aaret. Samtidigt med at disse Tilskud første Gang blev givne, bestemte jeg, at der skulde finde en succesiv Nedgang af Lodsernes Antal Sted. Det har imidlertid taget lang Tid, saaledes at der i de 6 Aar kun er gaaet 2 Lodser af. Vel ere Forholdene i det sidste Aar blevne noget bedre, men desuaaget er Arbejdet ved Helsingørs Lodseri langtfra svarende til det store Antal Lodser, som der er der, og det er aabenbart, at det vilde være langt at foretrække, i Stedet for at give de Understøttelser man hidtil har givet, at man nu ved paa en Gang at formindske Lodsernes Antal til, hvad der er passende, kunde staffe dem i ethvert Fald den samme Indtægt, som de have havt gjennem disse aarlige Understøttelser. Det er det, som indeholdtes i det foreliggende Forslag, og som alene indeholdtes i Lovforslaget, saaledes som jeg forelagde det i det andet Thing; det gik nemlig da kun ud paa, at Staten skulde overtage Pensioneringen af 11 af Helsingørs Lodser, idet Pensioneringen af Lodser ellers er en Sag, som ikke er Staten vedkommende, da Pensionen udredes af Lods-væsenet. Da der er foreslaaet 1200 Kr. til hver af Lodserne, vil Beløbet udgjøre 13,200 Kr., det vil altsaa være den samme Sum, som det aarlige Tilskud paa Finantsloven hidtil har udgjort, og dette Tilskud skulde saa naturligvis falde bort. Dette gik Folkethinget ind paa, men det mente tillige, at det vilde være rigtigt at foretage en Forandring i Fordelingen af Parterne for Lodserne i de 3 forskjellige Klasser. Helsingørs Lodser ere nemlig delte i 3 Klasser. Den ene bestaar af faste Lodser, den anden af Reservelodserne og den tredie af de ekstraordinære Lodser. Ved Lodsloven af 1879 blev Vønningen fastsat saaledes, at Reserve-lodserne skulle have halvt mod en fast Lods, og en ekstraordinær Lods en Fjerdedel mod Fastlodser, hvad der maa siges at være en